

KARJASEKIRI PALVEPÄEVAKS JA PAASTUAJA ALGUSEKS

Tuhkapäeval, 6. märtsil 2019

Sebedeuse pojad Jaakobus ja Johannes ütlesid Jeesusele: „Luba meile, et me istuksime sinu kirkuses üks sinu paremal ja teine sinu pahemal käel!“ Jeesus ütles neile: „Teie ei tea, mida te palute.“

Mk 10:37j

Armsad vennad ja õed, täna on meie kord tulla oma palvega Jeesuse juurde. Kuid millise palvega? Selleks tuleb meil kõigepealt oma südamed läbi katsuda.

Inimlikud soovid ja unistused võivad osutuda tühiseks. Näiteks jutustab üks vana lugu mehest, kes püüdis kinni kuldkala. Tagasi vabadusse pääsemise eest lubas kuldkala täita mehe kaks soovi. Esimesena soovis mees pudelit, mis juues mitte kunagi tühjaks ei saa. Kui soov täidetud, oli mees üliõnnelik. Just niisugusest pudelist oli ta alati unistanud. Ja mis oli teine soov? – Teine pudel samasugust!

Ka jüngrite palve tundub kummaline: luba meil istuda sinu paremal ja pahemal käel! Kui taevariik on niigi täiuslik, kui sealt midagi ei puudu ja kui seal midagi kehvemat ei olegi, mis mõte on siis muretseda paremate kohtade pärast!? „Teie ei tea, mida te palute,“ vastas Jeesus. Jah, nad tõesti ei teadnud seda. Küllap jüngrite seas susises juba vaikne võimuvõitlus, kuid selle kaugem eesmärk oli asjaosalistele veel teadmata, nagu see on teadmata paljudel juhtudel, kui otsitakse võimalust oma tahtmist kätte saada.

Kerge oleks jüngrite ootamatu soovi peale imestada, kui me ise poleks samasuguses olukorras. Ei tahaks ju uskuda, et kristlastegi seas võib olla võimuvõitlust või erimeelsusi ka kõige väiksemate ja argisemate asjade üle, koguni tibatillukese karjakese kõige ustavamate seas – nende hulgas, kellest me usume, et nad on Jeesusele kõige lähemal – nagu Sebedeuse pojad Jaakobus ja Johannes.

Oi kui sageli me ärritume mitte selle pärast, et midagi oleks valesti, vaid lihtsalt siis, kui ei läinud nõnda, nagu mina oma isekuses tahtsin, kui ei teostunud see osa plaanist, mida ei sobinud avalikult väljagi öelda! Oma pahameelele tuleb siis õigustusi otsida mujalt. Õigustusi leidub alati, aga probleem on meie südames.

Muutused väljaspool saavad alguse seest. Me kõik vajame meeleparandust. Meeleparandus peaks olema see positsioon, milles ristiinimesed võivad taotleda eelisjärjekorda! Kristuse kannatamisaeg annab selleks taas hea võimaluse. Kui tõlner lõi endale vastu rindu ja ütles: „Oh Jumal, ole mulle patusele armuline!“ (Lk 18:13), siis ta teadis, mida palus. Jeesus ütles, et ta läks oma kotta õigeks mõistetult.

Õnnistatud paastuaega soovides

✦ Urmas Viilma
Peapiiskop